

TELEGRAFUL ROMÂN.

ăpare Marția. Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiesane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe pătariul II. April-Maiu-Iunie al anului 1895, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament s'a sfârșit cu ultima Martiu 1895, să-și înnoască abonamentul, pentru-că altfel expeditura va fi silită a sista expedarea foii.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

Sibiu, 7 April 1895.

Cestiunea de naționalitate în Ungaria a ajuns acolo, încât ea nu mai poate fi ignorată și nebagată în samă din partea acelor, cari conduc destinele țerei. Pe când mai înainte Tisza și ceta mameluco-șovinistă nega, că ar esita o astfel de cestiune și totă mișcarea o punea în cărua la „câți-va agitatori”, pe cari i-a numit „soboli”, acum urmașii lui Tisza în fotoliile ministeriale nu mai pot face această și sunt siliți, de câți-va ani încôce a recunoșce, că cestiune de naționalitate există în adevăr și că ea trebuie resolvată.

Acesta e un rezultat practic, la care am ajuns până acum, că adevărat se recunoșce și din partea magiarilor, că este rău în această cestiune în țară și că trebuie aflat lăcul acestui rău.

Cum îl caută politici magiari și că ôre pe căile pe care umblă ei afla-vor lăc necesar? este o întrebare, la care trebuie să răspundem negativ și experiențele de până aci în privința această ar trebui să convingă și pe

magiari, că nu pe căi bune umblă. De câte ori politici magiari, fie de la guvern, fie din opoziție, se exprimă și și dau păreri cu privire la desolvarea cestiunii de naționalități, cu deosebire două însușiiri îi caracterizează: lipsa de cunoștințe pe acest teren, neorientarea și șovinismul, grandomania și afară de acesta la unii există a priori ura, disprețul față de tot ce nu e din „nobilă rassă a lui Arpád”, însușiri, cu cari nu se va pute pune la cale nici odată desolvarea cestiunii, ce ne preocupă.

Declararea cea mai nouă cu privire la naționalități a făcut-o min. Bánffy. Amintind-o pe scurt în nrul trecut o dăm întregirea sa acum.

Etă ce-a dis. Bánffy redactorului lui „N. W. Tagblatt”:

„Mișcarea naționalităților acum este atât de contopită cu mișcarea politico-biserică, încât prin ducerea la îndeplinire a politicii biserică și mișcarea naționalităților are să se liniștescă. Și nici odată n'am tăinuit, că nu află necesară față de mișcările naționaliste pornirea unei acțiuni esceptionale. Nu voesc să reduc importanța acestor mișcări, dar cred, că ele nu dau ansă la îngrijiri mai deosebite. Un bărbat de stat serios nu poate în Ungaria să privească naționalitățile de o corporațiune politică, care se-și potă forma pretențiuni la nescari drepturi. Au, pot se-și aibă unele pretențiuni în ceea ce priveșce limba în scôla, în biserică și în parte chiar și în administrațiune. Confesiunile se bucură în scôla și în biserică de o deplină autonomie, ba chiar și în administrațiune se pot valida în anumite privințe. Dar ar fi absurditate, ca în toate ținuturile fie care ofițier al administrațiunii și al justiției să seie toate limbile vorbite în acelea ținuturi, căci sunt multe astfel de locuri, unde poporul vorbește câte cinci-șase limbi. Al meu principiu fundamental este, că în concesionile ce au să se facă pe sēma naționalităților, direcțiunea au s'o determine pe lângă pretenșiunile vieții practice intereselor ale statului magiar unitar.

„De altmintrelea, dacă aceste cestiuni acum provôcă greutăți mai mari decât de altă-dată, cauza trebuie căutată într-aceea, că ea este adusă în legătură cu politica biserică, carea unii prelați o folosesc, pentru-ca

se scôtă din dintr'nsa ceva pe sēma naționalităților. Aci sunt bună-ôră românii. O mare parte a acestora este greco-catolică și depind de Roma. Lucru natural, că statul magiar nu pôte să sufere în hierarchia biserică astfel de persoane, cari sunt angariate în contra statului magiar. Acesta mai ales în Roma nu voesc s'o înțelégă și se miră, că Ungaria nu voesc să denumescă pe un om nepatriot în dignitatea biserică apostolică regescă. Lucru firese, că statul magiar nu pôte și nu va face aci concesionii; el nici odată nu va perde din vedere la denumirea prelaților considerațiunile patriotice, ceea-ce eu am spus-o sincer și năunțului din Viena.”

Va să dăcă Bánffy e de părere, că cestiunea de naționalitate e contopită cu cestiunea biserică și că introducându-se fatalele legi biserică naționalități să vor liniști.

Ambele aceste suposițiuni sunt false. Cestiunea naționalităților a existat cu mult mai înainte decum au descoperit „liberalii” bărbați de stat ai Ungariei, că popôrele acestei țeri au lipsă de cele 5 legi politico-biserică și au introdus astfel în viața publică nouă cestiune biserică. În cât e vorba de o legătură între această și naționalități, ea se manifestă în aceea, că naționalitățile, în special românii, sērbii și popôrele nemagiare catolice, cu introducerea legilor biserică au cu un mare gravamen mai mult, fiind atacată direct biserică și credința lor. Chiar această însă esclude suposițiunea, că cu desolvarea cestiunii biserică se va resova și cestiunea de naționalitate. Din contră naționalitățile vor fi mai nemulțumite ca până acum. Credința lui Bánffy în „liniștire” este falsă și atunci, dacă el s'a gândit la ajungerea scopului, ce au urmărit șovinistii, votând legile biserică, că adevărat prin ele se va propaga și mai mult magiarisarea. Popôrele nemagiare nu se pot nici când magiarisa și astfel nici în privința cestiunii liniște nu pôte să urmeze din legile amintite.

Mai departe ministrul Bánffy, după-ce a amintit că naționalitățile pot face pretențiuni cu privire la întrebarea limbei în biserică și scôla și

în o măsură ôrecare și în administrațiune, și a accentuat principiul său cunoscut, că concesionile pentru naționalități au să se mărginescă în cadrul statului magiar unitar. Șovinismul însă întellege acest cadru așa, că el se fie curat magiar și astfel desolvarea după acest principiu e imposibilă.

În fine Bánffy a esprimit ceea-ce dore pe guvernății magiari, cu privire la întregirea înaltelor posturi de prelați la românii gr. cat. Li dore adevărat, că Roma nu le lasă mână liberă ca să pôte întrona în aceste poziții prelați, cari le-ar conveni singur lor. Dar cu privire la această tot în asemenea mod a pățit-o guvernul magiar și cu întregirea archiepiscopiei de Agram. Pentru-ce n'a amintit-o această Bánffy? Să vede, că ministrul e supărat rău, pentru divergența ce există între guvernul magiar și curia papală cu privire la persoana, ce ar fi să se denumescă de episcop la Lugoș. La această va fi tîntit ministrul, accentuând, că guvernul „nu va perde din vedere la denumirea prelaților considerațiunile patriotice”.

Resultă din declarațiunile lui Bánffy că în cestiunea naționalităților ei are păreri eronate. Am relevat une din aceste, fără de-a da o însemnatate deosebită acestor păreri, convinși fiind, că nu Bánffy va fi acela, care să resolve cestiunea naționalităților atât de arđetore.



SILVESTRU MORARIU-ANDRIEVICI

archiepiscopul Cernăuților și metropolitul

Bucovinei și Dalmației

1818—1895.

Din biografia răposatului prelat, scrisă pe când se afla în viață de dl. Const. Morariu, preot în Cernăuți și publicată în opul său: „Părți din istoria românilor bucovineni”, estragem următoarele:

Eminența Sa Preasfințitul Domn Dr. Silvestru Morariu-Andrievici, archiepiscopul

FOIȚA.

Suum cuique.

(O lămurire asupra presentării lui Iancu înaintea Majestății Sale în 1852).

(Urmare.)

Așa stăteau lucrurile în luna lui Iuliu 1852, când se anunță venirea Majestății Sale în Transilvania, ér gazetele publicară în toate limbile marșruta, ce avea s'o facă tinerul împărat în Transilvania — adevărat Dobru, Deva, Băița, Brad, Roșia, Auraria (Abrud), Aiud și Alba-Iulia.

Din această rută se vede, că adversarii nostri voiseră să conducă pe Majestatea Sa tot prin acele locuri, cari erau arse și devastate în urma războiului, și după-ce îl vor duce și-i vor umplea urechile cu toate atrocitățile mai mult scornite de dēnșii, decât reale, să dăcă: „Etă bravurile românilor, etă faptele lui Iancu și Axente; poftim acum lă-i baroni și le lasă munții crăși în foloșință și proprietate”.

S'a găsit însă un om, care străbătând planul adversarilor, a scris colegilor sei Iancu și Balint, să alerge la Sibiu, să arete

gubernatorului Schwarzenberg, că calea ce era s'o facă Majestatea Sa este greșită. Majestatea Sa să vină în Transilvania, ca să vadă poporațiunea cea credincioasă, care și-a vărsat sângele pentru tron și dinastie; să vadă loeurile, pe unde s'au întemplat acele bălăi și lupte; munții și pozițiunile cele frumôse, ca „Găina” etc., ér nu nisce sărăcii de orașe, ca Bradul, Roșia și Abrudul. Prin urmare, dacă Majestatea Sa vrea să vadă toate aceste pozițiuni și frumșei ale naturei, să vină de la Brad la Baia-de-Criș, de acolo peste „Găina” (cel mai înalt și mai frumos între munții Transilvaniei) la Cămpeni; de aici la Roșia, Auraria, Alba-Iulia etc. etc.

Alergând Iancu și Balint la Schwarzenberg, acesta încuviință rugarea dată în scris de ei, și promise, că va cerca, va stărui ca să se împlinescă dorința lor — ceea-ce s'a și întemplat.

Ei bine, acum dacă Iancu ar fi fost „conducător de bandiți”, cum scrie fără te meiu și rușinea lunei „Koložsvár” — cum vine, ca împăratul, despre care dăce această foie, că a primit pe Rozsa Sándor, ér pe Iancu n'a vrut să-l primescă; cum vine, întreb eu, și cu mine are drept a întrebă totă suflarea, că tocmai acel împărat nu numai

să nu vrea a primi pe Iancu în audiență, ci se-și schimbe planul de călătorie publicat mai înainte, și la rugarea „conducătorului de bandiți”, să vină și trecă pe la poarta tătălui aceluia conducător și să dormă o nopțe întregă în inima, în centrul munților, adevărat în Cămpeni, unde stătuse Iancu lui de dăle cu statul seu major, conducând mișcările și luptele românilor din munți? Cum s'a putut întempla această, cred, că nici cei de la „Koložsvár” nu o vor pute esplica!

Dacă toate acestea n'ar fi de ajuns pentru răsturnarea aserțiunii lui „Koložsvár”, voi arăta ceva mai pozitiv.

Dela 15 Maiu 1848 până în Iuliu 1852, aproape toate notabilitățile românilor din Austria alergaseră la Viena și se presentară Majestății Sale. Eu însă nu avui acea norocire, și acum după îndeplinirea în parte a celor cerute de mine la diverse ocașuni; după-ce promisem și cei 10.000 fl. desdauare, credeam, că e timpul suprem de a părăsi pasivitatea și dosofia — prin urmare dăam a mă presenta și eu înaintea Majestății Sale, cređând, că locul cel mai potrivit pentru această ar fi muntele „Găina”.

Eram pe atunci director la tribunalul corecțional din Orăștie și nu mă puteam de-

părta din oficiu fără voia și concediul președintelui, éră acesta, ca și alții de categoria lui, nu voia a-mi da concediu. Acesta o însemn, ca să vadă generațiunea de ađi, cât de binevoiteri ne fură și nemții sau mesopotanii, cum le dăceau ai noștri.

Într-aceea trecând gubernatorul Schwarzenberg prin Orăștie spre întimpinarea împăratului, esirăm toți funcționarii dela tribunal, ca să ne presentăm. Zărindu-mă gubernatorul dăse: „Und Sie noch hier?” I-am răspuns, că președintele nu vrea să-mi dea concediu. Atunci Schwarzenberg dăse președintelui: „Herr President, Axente hat nie Urlaub?”

În urma această, ecătă-mă a doua și intrând în Cămpeni și trăgând drept la Corcheș, maiorul lui Iancu, unde credeam să gădesc și pe acesta. Nu m'am întâlnit cu dēnsul, dar primirea ce avui, îmi tăia tot dorul de a fi alergat la Cămpeni, și de a mă putea presenta înaintea înaltului înspe cu Iancu și Balint de venirea mea, în loc de a se bucura de vederea mea, încep să mă injure și apoi ne părăsi turburat. Atară de mine erau acolo frații Corcheș, Andreica, Teor, Sabo, toți fruntașii Cămpenilor și soții de arme ai lui Iancu.

Bucovinei și Dalmației, este fiu de preot și s'a născut în comuna Mitocul-Dragomirnei în 14 Novembre 1818, căpătând la botez numele Samuil. Părintele său s'a numit Gheorghiță și a fost în Mitoc paroh, după ce a văduvit a intrat în starea călugărească și a murit ca ieromonah în mănăstirea Dragomirna. Maica Eminenței Sale s'a numit Zamfira și a fost fiica preotului Grigoriu din Mitocul-Dragomirnei.

Porecla adevărată a familiei Eminenței Sale este „Morariu”, er porecla leșă „Andrievici” i-a dat-o acestei familii cunoscutul director dela școala normală din Sucéva Franz Theil, dar înaltpresfințitul metropolit în anul 1871, dând la guvernul țării o cerere în scris, în care era temeinic dovedit, că adevăratul nume de familie al Morărenilor din Mitocul-Dragomirnei nu e Andrievici, guvernul a încuviințat cu decretul din 10 Maiu 1871 Nr. 1751 ca Eminența Sa să poarte adevăratul nume de familie „Morariu”.

Într-un Samuil Morariu a sfințit școala normală în Sucéva sub directorul Theil, er gimnaziul și teologia în Cernăuți. După ce a gătat anul al treilea al școlii teologice, s'a căsătorit cu Iléna, fiica preotesei văduve Maria Ceahovschi din Ceahor, care se trăgea din familia rezeșă Șcraba din Stănești-de sus de pe Ceremuș. Sfințind și anul al patrulea al școlii teologice, a fost preoțit în 29 Iunie 1843 și rinduit în satul Ceahor de lângă Cernăuți mai întâi administrator parochial, er cu un an mai târziu paroh. Acolo părintele Samuil Andrievici a lucrat timp de 20 de ani neadormit pentru folosul parochienilor și, fiind protopresbiter al ținutului Cernăuți, a grijit de școle. Acest lămurat bărbat scia prea bine, că numai școala îi pde da omului norocire adevărată.

Dela anul 1862 Eminența Sa fu chemat să lucre în consistor, în anul 1865 fu înaintat de împăratul la treapta de conșilier consistorial, în 1874 se călugări cu numele Silvestru și fu numit archimandrit, în 1877 fu numit de Majestatea Sa archimandrit de scaun și în 1880 archiepiscop și metropolit al Bucovinei și Dalmației.

Noi românii n'am avut și nu avem alt preot și arhieru în Bucovina care să fi lucrat atât de mult cu conșierul și cu fapta pentru binele obștesc, cum a lucrat Eminența Sa metropolit Silvestru.

(Aici se înșiră cărțile, a căror număr e 28, apoi se continuă):

Pe lângă aceste cărți multe, cu cari s'a luminat și încă se luminează tot poporul ramănesc, Eminența Sa a mai lucrat dela anul 1848 până la 1863 Căilindarul pentru Bucovina, dela 1850 până la 1851 a lucrat într-o comisie la Viena pentru îndreptarea cărților bisericești, și a stăruit, că acele cărți să nu se mai cumpere din străinătate ci să se tipărească în Viena. Fiind protopresbiter și vicepresident al „Societății pentru cultura și literatura română bucovină din Cernăuți”, Eminența Sa a tipărit multe lucrări în gazeta acelei societăți numită „Folia Societății”, în anul 1871 a lucrat o lege pentru conșierul sau soborul bisericii noastre și legea aceea a fost întărită de Majestatea Sa în 9 August

— Bine frate! Eu am venit să-ți mulțămesc și gratulez pentru triumful, ce ai secerat cu schimbarea marșrutei împăratului, am venit să ne înțelegem cum și în ce formă mai potrivită să-l întimpinăm, să-l primim și să-i urăm bună venire.

Dar Iancu nu vru să înțelégă nimic. După-ce se depărta dintre noi, întrebai pe cei de față, că ce-i asta? Dora nu va crede el, că am venit ca să-i întunec gloria sau să-i stau în cale la vre-un plan al lui.

Nu, nu! fu răspunsul din toate gurile. De când a primit stafeta, care i-a dus rezoluțiunea, că proiectul s'a primit și împăratul vine pe la „Găina”, — așa tractează și cu noi.

Era pe la 6—7 ore seara, când stam de vorbă cu cei prezenți întrebând și vrând a mă informa de toate. Cămpenii și tot împrejurul era într-o activitate febrilă. Era greu ca înaltul oșpe să vină pe la „Găina” la Cămpeni, deore-ce nu erau căi bătute, decât o cărare. Apoi se scia că Majestatea Sa vine c'o suită de 40—50 persoane. Unde se găsea acum o casă, ca să încapă atâtea persoane la o cină comună?

(Va urma.)

al aceluiași an; în 1882 a pus la cale să se tipărească gazeta noastră bisericească numită „Candela”, care de atunci ese regulat până în ziua de astăzi.

Eminenței Sale au să-i mulțămescă preotesele văduve și copiii lor că capătă pensii din fondul religionar, au să-i mulțămescă dascălii bisericești, că li-s'au mărit lefiele, au să-i mulțămescă cooperatorii, că capătă după 5 ani de slujbă câte un adaos de 109 fl. au să-i mulțămescă mulțime de scolari sermani că au fost spriginiți cu sfatul și cu fapta de au ajuns a fi astăzi bărbați cu stări frumoșe, Eminenței Sale au să-i mulțămescă mulți nevoieși, că au pânea de toate zilele.

Înzestrat cu o minte așa de alasă și cu o inimă așa de bună, Eminența Sa a avut parte de cinst în tota viața. Așa a fost ales în mai multe rânduri deputat în dieta împărească din Viena și în dieta țării din Cernăuți, a fost ales membru în comitetul țării, vicepresident la „Societatea română” din Cernăuți, dela 1880 membru de onoare al acestei societăți, și în sferăit Majestatea Sa i-a dat înaltpresfinției Sale titlul de onoare „Doctor al sfinte teologii”, care titlu se dă numai preoților celor mai iscușiți în învățăturile credinței lui Christos.

Mai spunem aici, că Eminența Sa a srbat în ziua de sfinții apostoli Petru și Pavel a anului 1893 iubileu de 50 de ani de preoție.

Despre mdrtea metropolitului Morariu-Andrievici, familia reposatului a publicat următorul anunț funebrel:

Adânc întristații Vasile Morariu, cons. c. r. cu soția Sa E. Morariu născ. de Stamat-Ciurea, Ecet. Vasilevici și Domnica Dan Artemie Berariu, protopresbiter-staurofor cu fii sei Alesandru, Constantin, Aurelian, Victoria și Cornelia Berariu au durerea a anunța pierderea prea iubitului lor părinte, frate, socru și bunic Dr. Silvestru Morariu-Andrievici, archiepiscop al Cernăuților și metropolit al Bucovinei și Dalmației, președinte al sinodului metropolitan, membru al Dietei din Bucovina și al senatului imperial în Casa Magnaților ș. c. l., încetat din viață în ziua de Luni 3/15 Aprilie 1895. Sunt rugați toți amicii și cunoșcuții să binevoiască a asista la serviciul funebrel, ce se va oficia Joi în 6/18 Aprilie 1895 la 10 ore dimineața în reședința metropolitană din Cernăuți. Cernăuți, 3/15 Aprilie 1895.

Revista politică.

Până când germanii din Austria serbară în mod demonstrativ aniversarea de 80 de ani a prințului Bismark, până atunci germanii din Ungaria de loc nu arată aplecare de a lua parte la acea serbare. Diarul „Munchener Allgemeine Zeitung” primește din Ungaria de Sud privor la acest fapt o corespondență, care conține următorul pasagiu interesant: „În contrarietate neplăcută cu toate țările, unde locuiesc germani, în Ungaria nu s'a ținut nici o serbare a lui Bismark. Cele două milioane de germani din Ungaria au pierdut tot simțul pentru germanism. Și cu toate acestea nu numai germanii din Ungaria, ci și magiarii ar avé destul motiv de-a srbători pe primul cancelar magiar. Tripla alianță, creațiunea lui Bismark s'a încheat pe acea basă, ca Austro-Ungaria și Germania, să se sprijinescă în mod împrumutat. Mai departe s'a luat în considerare și faptul, că în monarhia dualistă magiarii mulțamiți însemnă o întărire a vechii Austrie: acestei presupunerii au de-a mulțami magiarii poziția lor de astăzi dominantă în monarhia. Durere însă, preșupunerea aceasta se dovedește din ce în ce mai mult ca greșită. Nimeni nu va mai pute afirma, că magiarii sunt astăzi un sprijin al triplei alianțe.

Cetim în „Dreptate”: Cu ocaziunea vizitei la primatle Ungariei nunțiul papal Angliardi să fi făcut între altele și unele declarațiuni privitoare la ocuparea scaunului episcopesc de la Lugos, pentru care guvernul își

avé omul în persóna lui Rezei Silvius. Vaticanul însă a respins propunerea guvernului cu atâta hotărâre, încât denumirea de episcop a acestui prețin al magiarii este esclusă cu deservă. Întrebat în privința aceasta, nunțiul a dîs, că în scaunul vacant dela Lugos Curia papală dorește să se pună un bun preot, un om sfânt și un individ, care nu se ocupă cu politica, deore-ce în Roma se crede, că prelații catolici din Ungaria preste măsură se angagă în luptele pentru interesele publice; er politica mărește mult numărul dușmanilor clerului. Prin acesta însă nunțiul nu vrea să dîc, că clerul să nu iee poziție în contra politice bisericești, pentru-că la acesta este mai presus de toate să se angageze fie-care bun catolic. Roma nicio-lată nu primesce supremația statului în afaceri de căsătorie; și de și suferă forța materială, însă prestațiunile morale și spirituale Curia papală totdeauna le va protege. Dela Roma nu i-se dau clerului nici un felu de iniațiuni speciale, fiind că așa ceva se ține acolo de prisos. Admoniază numai pe credincioșii bisericei catolice, ca să și facă datoria față de biserică, și atâta e de ajuns.

Manifestul emis de comitetul central electoral al liberalilor din Sârbia pentru reținerea la alegeri, după toate prevederile va rămâne fără rezultat, fiind că alegătorii liberali sunt deciași să useze de dreptul lor electoral. Și radicaliitacșază de nebuie politică abstenența dela alegeri. Guvernul va avea cam două terțialități maioritare chiar și fără cei 60 deputați, cari vor avé să fie denumiți din partea Coronei. În general guvernul voiesce să fie cu considerare în primul loc față de membrii moderați și cu sentimente dinastice ai tuturor partidelor, și astfelu noua scupcină nu va fi nici de cum de colorit pur progresist.

Din Shanghai se raportază, că conform unei telegrame sosite acolo din Hiroshima dela un amplotat chinez, între China și Japon s'a încheiat pacea în 13 a curente.

După cum se svonesce, Japonul și-a redus cu 100 milioane yeni pretenșiunea de despăgubire și s'a învoit, ca numai peninsula Lian-Ciung să i se predeie în posesiune.

După cum i-se raportază lui „Times” tot din Shanghai cu datul de 16 a curente, contractul despre pacea încheiată între beligeranți e ratificat deja. Condițiunile, afirmative sunt următoarele:

Independența Coreei, Japonul își reține toate teritoriile cucerite și regiunea ce se estinde spre ost de riul Lian. Formosa trece în posesiunea Japonului; China plătesce 100 milioane dolari despăgubire de răboiului, și în fine: alianță defensivă și ofensivă între China și Japon față cu puterile esterne.

Din Frankfurt se telegrafază pe basa raportelor din Petersburg, că contele Monteville ambasadorul frances la Petersburg, în urma fazei în care au intrat evenimentele din Asia ostică, și va întrerupe timpul de concediu. Se ia ca sigur, că Franția și Rusia vor procede în conglăsuire față cu răboiul Japano-chinez și rezultatele lui.

Scirile mai nouă anunță, că desvoltarea afacerilor din Asia ostică pde lua ușor o fasă serioasă, fiind-că Rusia nu se va învoi cu nici un preț, ca Japonul să-i aneeteze teritoriul continental ori-cât de neînsemnat. Spre ridicarea la valoare a acestei pretenșiuni dînsa și concentră de de și tot mai multe trupe la granița Coreei și flota sa mediteraneie și a comandat-o în apele Asiei ostice.

Până când Rusia în chipul acesta e mai mult pe partea Chinei, Anglia

spriginesce condițiunile Japonului și astfel ușor pde obveni casul, că răboiul japano chinez a fost numai preludiul unor serioșe încercături internaționale.

Noutăți.

Srbătorile Pascilor în București.

Cetim în „Timpul”: În Sâmbăta Pascilor, la orele 12 din noapte, M. S. regele, însoțit de A. S. R. principele Ferdinand moștenitorul presumpțiv, și urmat de casa Sa civilă și militară escortat fiind de un escadron de gendardarmi ai capitalei, a mers la mitropolie la sfânta Inviere.

Momentul când I. P. S. S. metropolitul primat esclamă: Christos a înviat, s'au anunțat capitalei prin 101 tunuri de pe delul Spirei.

Conform vechilor tradițiuni, s'a scris Evanghelia sfântului Ioan, pe care M. S. regele o a semnat și s'a investit la urmă cu sigilul statului.

M. S. regele a luat apoi în mână sfânta cruce înaintea căreia s'au închinat asistenții.

O gardă de onoare cu muzica a stat în fața metropoliei în timpul ceremoniei sfinte Invieri.

„Dreptatea” are nouă procese de presă. Foile patriotice din Timișoara aduc scirea că procurorul Gozdu ar fi intentat acum de curând trei procese de presă în contra „Dreptății”. După-cum aflăm, articolii în-criminați ar fi: „15 Martie” din nr. 51. „Monumentul lui Iancu” din Nr. 56, și „Scopul lor” din Nr. 62, publicată la locul prim al diariului nostru — scrie „Dreptatea”

Dela Vaș. „Gazeta Transilvaniei”, publică cu data de 15 l. c. o corespondență din Budapesta, din care se vede, că întemnițații nostri sunt tot mai rău tratați. Între altele corespondentul scrie, că la srbătorile Paștilor directorul temniței dela Vaș, afară de cei mai apropiați consângeni ai întemnițaților (soții și copii), n'a admis pe nimeni să cerceteze pe întemnițați.

În Dumineca Paștilor a ținut directorul, înainte de a admite soțiile și copii întemnițaților în temniță, lecții și reproșe aspre pentru preținse „iregularități”, er pe dșora Letiția Șandor, verișora dlui avocat Aurel Suciu, n'a admis-o să între la întemnițați în ziua de Paști.

În aceeași zi, scrie mai departe corespondentul, a dictat directorul, din însărcinarea ministrului, pedepsă disciplinară seniorului celor întemnițați, venerabilului Domn G. Popp de Băsești.

Pedepsa e: că două iuni de zile n'are drept să primescă visite și numai odată pe săptămână îi este permis să corespundeze cu ficia sa în afaceri economice și familiare. Alte epistole nu i-se expediază.

Și pentru ce e pedepsit? Acesta este secretul ministrului, căci dl Popp n'a fost nici ascultat și nici nu i-s'a comunicat transgresiunea.

Cutremurul de pământ, despre care am făcut amintire în n'ul trecut, mai vehement a fost la Laibach, unde a făcut forțe mari pagube, cari se evaluază la mai mult de 5 milioane fl. La Laibach cutremurul s'a simțit și Luni, a doua zi de Paști, ceea-ce a înfricat și mai mult populațiunea. Casele mai toate sunt vătămăte; autoritățile au constatat, că din case 98% sunt nelocuibile. Multe urlăie s'au surpat, apoi turnul bisericei S. Petru, dar, spre norocire fără de a omori pe cineva. Spitalul e aprăpe de ruinare, bolnavii au fost strămutați în alte locaități. Teatrul încă e crepat de sus până jos și mari pagube a suferit și muzeul regnicolar. Omenii se tem să locuiască în case, preoții au făcut serviciu pe piețele publice, sub cerul liber.

Împăratul a cerut raport despre pagubele populațiunii. Să crede, ca se va da ajutor din partea statului.

Regele Carol și întemnițații. Se scrie din București, că cu ocaziunea ședinței publice din 5 Aprilie a Academiei române, prezentat fiindu-i Majestății Sale regelui Carol părintele Vasile Mangra, s'a în-treținut mai mult timp cu acesta și la în

trebat cu mult interes despre starea întemnițării noastre. Di Mangra s-a înfățișat regele tratamentului brutal, căruia sunt supuși întemnițații nostri din Seghedin și Vaț, accentuând mai ales asprimea regulamentelor în urma cărora nici chiar vizitele celor de afară nu se mai permit între zidurile temnițelor ci trebuie să stea acolo cu deservărie izolați de lume. — Foile magiare se ocupă și ele cu scirea acesta.

Archiepiscopia română în Paris.

„Le Figaro” scrie: La propunerea metropolitului primat Ghenadie guvernul român a ridicat biserica română din Paris la rangul de arhiepiscopie. Această decizie s-a luat în vederea importanței coloniei române din Paris, care relatează tot mai mult, și în vederea bunelor relațiuni, ce există între cele două națiuni latine.

S. S. Meletie Dobrescu făcut mai zilele trecute arhiepiscop, dăe diariul francez că a sosit în țările acestea la Paris, ca să fie pe sărbătorile Paștilor la postul său. Ca secretari al episcopiei va figura dl Cătușescu.

Căsătoria civilă. În noua lege despre căsătoria civilă se prevede ca ultimul termen pentru punerea ei în practică, 18 Dec. a. c. „Pester Lloyd” anunță, că guvernului nu-i trece prin minte ca să prelungească sau să amâne acest termen, din contră va face tot posibilul ca să l scurte, așa că sunt șanse că noua lege va intra în vigoare deja cu 1 Noiembrie, când se va încheia cea dintâi căsătorie civilă.

Liberalism magiar. Tinerimea slovacă din Myjava, — un oraș curat slovac — în 15 l. c. a voit să aranjeze o petrecere cu dans, căreia însă s-a premărgă o reprezentare teatrală. Tinerii petreceri a fost anunțată după totă regula la forurile competente, de unde însă s-a răspuns comitetului arangiatoriu, că petrecerea cu dans e permisă, dar predarea piesei teatrale nu e învinsă din motivul că „reprezentarea teatrală ar putea provoca între publicul slovac și magiar cult atari diferențe de simțăminte, cari ar purta în sine germele unor frecări naționale, ceea ce ar periclita buna înțelegere esistență a (Red.) între aceste două rase”. Ce liberalism — asiatic!

Serbarea „Junilor” din Brașov a reușit anul acesta de minune. Numărul „Junilor”, cu deosebire al „Junilor albi” a fost mai mare ca altădată. La reîntorcerea lor „dintre Pietri”, au fost așteptați de un public foarte numeros, mult mai numeros ca în alți ani, de toate naționalitățile, pe alea de sus unde cântă muzica militară. Cortegiul lor imponent trecu printre mîile de oameni în cea mai frumoasă ordine, și timpul favorabil a contribuit, ca această serbare să reușescă așa de bine — scrie „Gaz. Transilv.”.

Perchisiție într-o redacție ungurească-socialistă. La recercarea tribunalului poliția din Budapesta a ținut zilele acestea o perchisiție „domiciliară” în redacțiunea foiei magiare „socialiste”, „Népszava”, pentru scrierea volantă „Musca și paianginul”. Scrierea incriminată numește capitalismul paiangin, er' pe muncitorii muște, cari cad ucise în rețeaua paianginului. O mulțime de exemplare au fost confiscate. Eri poliția a continuat perchisițiunea, dar n'a mai aflat ni i un singur exemplar.

Bancnotele de câte 10 corone. Din Viena se comunică, că guvernul austriac și ungar proiectează punerea în circulație a unor bancnote de hârtie de câte 10 corone, cari vor avea să înlocuiească actualele bancnote de câte 5 fl.

Sărbările din Kiel. Cetim în „Tim-pul”: Numele porturilor străine ce se vor vizita de încrușătorul Elisaveta și bricul Mircea în drumul spre și dela Kiel, unde după cum se știe, se va face solemnitatea inaugurării canalului de Nord, sunt următoarele: Suda (Creta), Valeta (Malta), Alger, Gribaltar, Ferol Cherbourg, Vilhelmshaven, Kiel, Stockholm, Copenhaga, Amsterdam, Anvers, Portsmouth, Brest, Lisabona, Tan-

ger, Barcelona, Ajacio, Magdalena, Smirna, Salonic și Constantinopol. Tot cu privire la aceste sărbări i-se depeșeză lui „Neue Freie Presse” din Berlin, că din partea marinei germane vor lua parte 28 vapore, cu 364 ofițeri și 9407 soldați. Afară de acesta 13 națiuni vor fi reprezentate cam prin 50 năi cu 12 admiralii, 750 ofițeri și 16.000 soldați.

Constituire. Comitetul societății studenților universitari „Solidaritatea” dela universitatea din Iași pe anul curent 1895 s'a constituit, după-cum ni-se comunică, astfel: J. K. Georgiades, președinte; J. Moga și M. V. Liteanu, vice-președinți; A. A. Donat, cassar; G. L. Dimitriu, secretar g.; N. Albu și D. Spiridon, secretari de ședințe; J. Morar și C. Climescu, bibliotecari; Laur. Roiu, N. Ionescu, V. Bușila și Ilie Miteșcu, membrii.

Acțiunea armenilor. Comitetul macedonean și congresul delegațiunilor din Bulgaria și România au trimis țarului telegramă, în cari exprimă cea mai profundă mulțumită atât țarului cât și poporului rus, cu deosebire țarului ca executătorului testamentar al răposatului țar. Lui Ignatiev și lui Gladstone încă au trimis telegramă, în cari exprimă acestor bărbați de stat vecinică recunoștință și exprimă speranța, că precum în trecut așa și acum își vor ridica vocea în interesul creștinilor rămași sub jugul turcesc.

Intrebare. În „Revista” scient. lit. a domnului Aron Densușianu (Iași) aflăm următoarea întrebare adresată la public:

Un diar românesc la anul 1817, numit „Gazeta Românească”. Într'un vechiu manuscris am aflat între foi următorul important document tipărit cu cirile pe hârtie dură:

ADEVERINȚĂ

Pentru șase lei: ce am primit pentru Kazeta (sic) românească.

1817. Martie 12

6 lei

(L. S.) Zaharia Karkaleki, Ferlegăru K. K. Typografii, din Buda.

Sigilul este aplicat cu tuș negru și consistă din o carte deschisă, pe care se află o pasere, er' sub carte literile Z C K sub litere o ancoră; și de o parte și de alta a cărții și a ancorei câte o stea.

Din acest document rezultă, că Carcalechi la 1817 a primit abonamente pentru un diar sub titlul „Gazeta Românească”. A apărut ore și află-se undeva vre-un număr din această gazetă?

Averea familiei Rotschild. După cum scrie diarul francez „Signal”, averea familiei jidovesci Rotschild se urcă de prezent la 10 miliarde de franci. Dintre acestia cade pe linia Rotschildilor din franci un miliard. În anul 1875 n'avea nici măcar jumătate din această sumă, deci 20 ani s'a dublat. S'a calculat, că dacă până la 1965 averea lor va crește tot în această măsură, atunci se va urca la 300 miliarde, din ale căror interese anuali ar pute să trăească toți locuitorii Franței, 47 milioane la număr. Cum se știe, în 1800 străbunul Rotschildilor n'au avut nici o avere și numai lupta dela Waterloo a început să se îmbogățescă. El a fost cel dintâi speculant, care, după cum se narază ascuns în apropierea câmpului de război, aștepta rezultatul luptei, și îndată ce vedu armata franceză fugind, grăbi călare la Londra și folosi pe piața de bani scirea despre catastrofa lui Napoleon I, despre care nu mai el știa.

Întâlnirea lui Mars cu Iupiter. Tocmai la sfârșitul acestei luni Mars și Iupiter vor avea să se întâlnească pe imensul firmament. Despre urmările, ce ar pute să aibă o asemenea întâlnire, nu se știe nimic deocamdată. Se constată însă, că în noaptea din 30 l. c. Venus se va arăta în totă strălucirea sa pe partea vestică a bolței ceresci: la sud-vest cu mult mai sus decât Venus, într-o splendorie neobișnuită va străluci Iupiter în totă măreția și majestatea sa. La dreapta sub Iupiter, în apropierea Gemenilor se va ivi Mars în strălucirea sa războinică,

purpurie. Acesta este lucrul nostru cel mai înalt; în fața lui toate celelalte trebue să repășescă. „Până se va închipui Hs. întru noi” aceasta este chemarea creștinului; nerealizându-se acesta, problema lui este rezolvată, religiei lui îi lipsește coróna, vieții lui îi lipsește adevăratul cuprins. Inceput-a acesta mare lucrare în noi? Cum, când vom deveni noi alți oameni? Timpul nu ne poate schimba. Christos ne poate. De aceea „îmbrăcați-vă în Domnul nostru Is. Hs”. Acesta este viața cea nouă.

„Viața nouă”

de

Henry Drummond.

(Traducere din limba germană).

(Încheiere).

Tote formele externe ale creștinismului, ori-ce întărire a credinței, toate lucrările serviciului divin, toate, prin care promovăm biserica, creștinismul personal, toate rugăciunile, contemplațiunile, încordările voinței toate acestea lucrări pregătitoare, aceste „servicii de lumină” rămân în ora decisivă neluate în considerațiune. Dar numai în ora aceasta. Înțelept este acela, care aprinde lumina îndată, mai înțelept, care n'o lasă nici când din mână. Mână, poate chiar în momentul următorii sufletul lui s'eraman, întunecat, și pătat poate avea trebuință de ea, pentru-ca să ia un chip mai bun, pentru-ca să delature praful de pe linte, pentru-ca să curețe oglinda de suflarea lumii, care a întunecat-o.

Stéua nu este de vină, dacă instrumentul, trebuie îndreptat asupra ei. Ea este un punct clar, fics, lumea este, care rotéază. De aceea fiesce-care și, fiesce-care ora face din nou pretenșiunea de a îndrepta sufletul asupra modelului său. Telescopul în observatoriu îi urmărește stelei cu ajutorul unui mecanism ca al orologiului; mecanismul sufletului se numește: voință. Și deși chipul Domnului este, care se oglindează în sufletul primitor îndreptat spre el, totuși voința este, care nisuesce a ținea oglinda în direcțiune adevărată, pentru-ca frământările lumii să nu împingă chipul din linia de vedere. Aceea-ce numim noi „a urma lui Christos”, nu este altceva, decât a ține sufletul într-o poziție, ca grijile lumii să nu întunece lumina lui.

Aici se tractează despre o lucrare conșcie, contrară mișcării lumii, despre îndreptarea cu precizie a oglinzii asupra aceluia, care are să fie reoglinat, aici este vorba despre „o descoperire a feții”, e vorba ca noi să ne oferim toate facultățile sufletului în mod statornic, în contra tuturor furtunelor și cutremurelor de pământ, în contra focului și sabiei, toate acestea cu ajutorul voinței tari și nelăfrante. Sântirea este lucrul lui Christos, dar ea este și lucrul omului; în mod practic ea este amândouă și în mod teoretic ea este amândouă. Dar numai acela este înțelept care și de și își dăce: depinde dela mine.

În galeria de belearte (Galerie des Beaux Arts) din Paris se află o statuă măréță. Ea a fost lucrarea ultimă a unui mare artist, care, ca mulți alți artiști, a fost foarte s'erac și nu avé decât numai o odaie sub coperiș, care îi servia totodată de atelier și de odaie de dormit. Într-o noapte, când opul mănilar sale era gata în lut, cădu un îngheț cumplit pe oraș. Frigul trezi din somn pe artistul din odaia nelcăldită; și o mare ténă îl cuprinse pentru chipul său; el se cugeta la lutul încă umed, la înghețarea apei, se cugeta că numai o singură ora este de ajuns ca să nimicească visul vieții sale. Să ridice din culcușul său miserabil și puse cu multă îngrijire plapoma pe opul său. În dimineața următoare vecinii aflară pe artistul mort în odaia sa de sub coperiș, dar opul său trăia.

Un scop al esistenței noastre este, ca chipul lui Christos să trăească în

noi. Acesta este lucrul nostru cel mai înalt; în fața lui toate celelalte trebue să repășescă. „Până se va închipui Hs. întru noi” aceasta este chemarea creștinului; nerealizându-se acesta, problema lui este rezolvată, religiei lui îi lipsește coróna, vieții lui îi lipsește adevăratul cuprins. Inceput-a acesta mare lucrare în noi? Cum, când vom deveni noi alți oameni? Timpul nu ne poate schimba. Christos ne poate. De aceea „îmbrăcați-vă în Domnul nostru Is. Hs”. Acesta este viața cea nouă.

Avis.

Domnii membrii ai clubului municipal român din comitatul Sibiului sunt poftiți a participa la o consultare, ce va avea loc *Luni în 22 April cāl. n. la 6 ore sara*, în localitățile casinei române din loc.

Ioan de Preda.
președintele clubului.

Bibliografie.

„Vulturul”, a apărut nr. 7 al acestei hazli reviste, care devine tot mai interesantă și dămnă de spriginul publicului. Nr. 7 pe lângă material bogat, și abundanță în glume succese, corfine și ilustrații hazli și bine esecutate, referitoare nu numai la viața socială, ci și la evenimentele din viața publică.

„Vulturul” apare la 1 și 15 a fiecărei luni și costă pe an 6 fl. pe 1/2 an 3 fl. pe 1/4 1 fl. 50 cr.

*

A apărut:

„Lumea Ilustrată” broșura 1 (Nr. 1—2) cu următorul sumar:

Tecst:

„Pe morminte, Ai răbdare”, poezii de Matilda Poni. — „Poemă”, poezii de George din Moldova. — „Uci-gașa”, roman de Carl Emil Franzos. — „In gura lupilor”, poezie de Gr. H. Granda. — „A venit”, novelă de Constanța Hodoș. — „A mea este răsunarea”, roman de Hall Taine. — „Iubesc”, poezie de Smara. — „Basta și Mihai-Vitezul”, conferință ținută la Ateneu, în ziua de 15 Ianuar, de Nicolau Iorga. — „Anica”, novelă (din viața poporului) de Elena O. D. Sevastos Hétrat. — „Din graiu”, poezie de Traian Dumitrescu. — „Inainte”, poezie de Const. Z. Buzdugan. — „Amor de artist”, poezie de Haralamb G. Lecca. — „Poveste”, poezie de A. Steuerman. — „Revelionul, nuvelă de I. Propertiu. — „Doina”, poezie de Grigore N. Lazu. — „Filosofia vieții”, poezie de Ludovic Daus. — „Primăvara”, poezie de Titus Dordea. — „Iertați o”, poezie de Emanoil Părăianu. — „Angina difterică”, studiu de Doctorul Miron. — „Tablourile noastre”, (Especiații). — „Feliurimi Toaletă”, poezie de D. Teleor, etc. etc.

Ilustrațiile:

Pretinii. — Înblânditoarea. — Povestirea de basme. — Primăvara. — Acorduri stinse, tablou de I. Koppay. — Diogene filosoful. — Porumbița, tablou de A. Seifert. — Aducători de vesti rele, tablou de I. I. A. Lecomte-du-Nouy (Museul Luxemburg Paris). — Supliment: Andromaca prizonieră, tablou de Leighton.

Escrituri de ofertă

Ne prezentându-se oferte acceptabile la concursul publicat în I Febr. a. c. cu deosebire privitor la lucrările de zidărie, comitetul escrise de nou următorul:

Concurs.

Cu concesiunea Ven. consistor arhidiececan Nr. 8494/893 și a diregătoriei de clădire, se publică concurs:

Comuna română gr. or. din Cetatea Brașovului intenționează să edifice pe teritoriul său situat în Târgul grăului nr. 5 următoarele clădiri nouă și adevărate:

1. O biserică cu prețul fixat în devis fl. 17.261.60 cr
2. O casă parochială cu 2 etaje 31.532.52 cr.
3. O casă cu un etagiu în curte 4.930.62 cr.

Suma totală . fl. 53.724.74 cr.

Aceste lucrări se dau pe cale de oferte înscris.

Ofertele înscris sigilate, provădute cu timbru de 50 cr. și cu 50% din suma pentru care se face oferta sunt de a se preda până la 10/22 Aprilie la 12 ore din zi a. c. în mâinile Domnului protopop și președinte al comitetului parochial Bart. Baiulescu. Ofertele pot să se facă pentru toate lucrările sau și pentru grupe singurătate, deosebite sau pentru lucrări anumite.

Sumele, cu care Oferenții sunt mai eficienti, decât sumele stipulate în devise sunt a se indica în procente și să fie incluse în oferta atât cu cifre cât și cu litere acurat și precis. Ofertele trebuiesc să aibă iscălitură proprie a oferentului. Ofertele au să mai conțină și declarațiunea oferentului, că cunoșce condițiunile generale și cele speciale de zidit și să supune lor necondiționat.

Condițiunile detaliate precum și planurile și devisele se pot vedea până în ziua, când expiră termenul de ofertă în cancelaria comunei române parochiale gr. or. din Cetatea Brașovului

în Târgul grăului Nr. 5 etagiul al II lea în tota ziua în orele dela 11—1 din zi și dela 3—5 după amăzi.

Brașov 18/30 Martie 1895.

Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Brașovului.

B. Baiulescu,
președinte.

Lazar Nastasi,
notar.

Nr. 205/895

[55] 1—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch din parochia de cl. III Ocolişulmic, protopresbiteratul Lupșei, se escrise al doilea concurs cu termenul de 40 zile dela prima publicare în „Tel. Rom”.

Venitele împreunate cu acest post dau suma de 410 fl.

Informațiuni mai detaiate despre acestea venite se pot lua la subsemnatul oficiu.

Doritorii de a ocupa postul amintit sunt poftiți a-și așterne cererile concursuale la subsemnatul oficiu în termenul fixat și provădute cu documentele recerute de normele bisericei noastre în vigore.

Ofenbaia, în 20 Martiu, 1895.

Oficiul protopresbiterat al tractului Lupșa în conșelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu,
protopresbiter.

Suferințe de piept,

Tusa cum și toate bôlele, catarale de ale canalului de respirație, gâtlee, plămâni, greutate de respirație, astma, flegmă, tusa măgărească, răgușală, gâdilătură la gât, început de tuberculosă, se pot depărta mai bine și mai ușor cu întrebuintarea renumitului și după prescripția medicală preparat și recomandat **Ceaiul Sf. George**, pachetul à 50 cr. și **Praful Sf. George**, care aparține ceaiului, cutia à 20 cr. împreună cu prescrierea întrebuintării. *Succesul se simte după câte-va zile.* Mai puțin de 2 pachete nu se trimit. [230] 11—12

La trimitere cu posta 20 cr. mai mult, pentru pachetare și expedit. Toate comanda sunt a se adresa direct la

St. Georgs-Apotheke,
Wien, V/2 Wimmergasse Nr. 33.

Se se trimite prețul înainte cu mandat postal.

Ori-ce tuse

precum ori și ce bôle de catarh de ale canalului de respirație, de gâtlee, plămâni, apoi greutate de respirație, astma, flegmă, tusa măgărească, și ori-ce tuse, răgușală și gâdilătură în gât, început de tuberculosă, se pot depărta mai iute și mai ușor cu întrebuintarea renumitului și după prescripția medicală preparat **Ceaiul Sf. George**, pachetul à 50 cr., și **Praful Sf. George**, care aparține ceaiului, cutia à 20 cr. împreună cu prescrierea întrebuintării medicale. *Succesul se simte după câte-va zile.* Mai puțin de 2 pachete nu se trimit. [236] 12—12

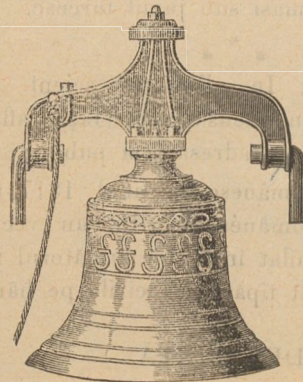
La trimitere cu posta 20 cr. mai mult, pentru pachetare și expedit. Toate comanda sunt a se adresa direct la

St. Georgs-Apotheke,
Wien, V/2 Wimmergasse Nr. 33.

Turnătoria de clopote și de metal a lui Antoniou Novotny

în Timișoara — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanță pe mai mulți ani, provădute cu adiustări de fer bătut, construite spre a le întorce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.



Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un **clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu.** Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre **prediustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut,** — ca și spre turnarea de **tôce de metal.** Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin. [43] 3—21

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1894.

Budapesta — Predeal

Tren de per-sone	Tren accelerat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren accelerat	Tr. de per-sone	Tren accelerat	Tren de per-sone	Tren accelerat	Tren de per-sone
10.—	8.05	—	—	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	1.55
8.25	2.10	2.50	—	9.15	Budapesta	↑	5.50	7.25	7.—
11.24	4.07	6.23	9.05	11.12	Szolnok	↑	2.30	5.23	3.50
1.35	5.46	9.29	11.33	12.50	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.21
3.46	7.08	—	1.50	2.12	Oradea-mare	pl.	—	2.25	11.04
4.—	7.15	12.05	2.24	2.19	Mező Telegd	↑	—	2.18	10.44
4.39	7.43	1.02	3.03	2.49	Rév	↑	—	1.52	10.07
5.22	8.18	2.14	3.46	3.24	Bratca	↑	—	1.26	9.30
5.45	—	2.50	4.07	—	Ciucia	↑	5.40	12.47	8.31
6.34	9.07	3.54	4.53	4.17	Huiedin	↑	4.52	12.17	7.53
7.18	9.37	4.53	5.32	4.50	Ghirbén	↑	2.55	—	6.53
8.05	—	6.13	6.24	—	Cluș.	pl.	2.—	11.01	6.14
8.32	10.37	7.03	6.59	5.55	Apahida	↑	—	10.45	5.45
8.49	11.10	—	8.40	6.11	Ghiriș	↑	—	—	5.18
9.06	11.32	—	9.08	6.27	Cucerdea	↑	—	9.23	3.06
10.08	12.50	—	10.40	7.27	Ujóra	↑	—	8.53	2.48
10.37	1.25	—	11.25	7.50	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.40
10.59	1.43	—	11.54	—	Aiud	↑	—	8.23	2.11
11.07	1.52	—	12.04	—	Teiuș.	pl.	—	8.06	1.45
11.31	2.18	—	12.34	8.17	Crăciunel	↑	—	7.59	1.10
11.48	2.40	—	1.—	8.33	Blaș	↑	—	—	12.24
12.25	—	—	1.40	8.38	Micăsasa	↑	—	7.30	11.48
12.50	—	—	2.17	—	Copșa-mică	pl.	—	6.56	11.29
1.04	—	—	2.35	9.09	Mediaș	↑	—	6.54	11.14
1.35	—	—	3.14	—	Elisabetopole	↑	—	6.41	10.55
1.50	—	—	3.34	9.42	Sighișoara	↑	—	6.20	10.21
2.13	—	—	3.49	9.44	Hașfalău	↑	—	5.53	9.42
2.32	—	—	4.11	9.59	Homorod	↑	—	5.33	9.18
3.04	—	—	4.48	10.22	Ágostonfalva	↑	—	4.27	7.45
3.39	—	—	5.27	10.51	Apața	↑	—	3.53	7.01
4.01	—	—	6.10	11.12	Feldioara	↑	—	3.37	6.35
5.26	—	—	7.50	12.26	Brașov	pl.	—	3.16	5.58
6.08	—	—	8.30	12.58	Timiș	↑	—	2.45	5.08
6.40	—	—	9.03	1.15	Predeal	↑	—	7.01	2.18
7.16	—	—	9.38	1.34	București	pl.	—	6.—	1.42
8.—	—	—	10.25	2.09	—	—	—	5.—	1.12
—	11.—	—	—	2.19	—	—	—	7.45	—
—	12.26	—	—	3.01	—	—	—	—	—
—	1.11	—	—	3.31	—	—	—	—	—
—	8.45	—	—	9.15	—	—	—	—	—

Budapesta — Arad — Teiuș

Tren mist	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren accelerat	Tren de per-sone	pl. Viena	sos.	Tren de per-sone	Tren accelerat	Tren de per-sone	Tren mist
—	—	—	—	—	Budapesta	↑	7.35	1.20	6.30	—
3.10	4.24	11.10	4.—	1.37	Szolnok	↑	4.18	11.15	2.45	9.30
9.10	8.42	3.55	6.55	6.10	Arad	pl.	11.30	8.20	9.45	5.13
2.30	—	4.30	7.05	6.35	Glogovaț	↑	11.—	8.10	8.55	7.—
2.44	—	4.42	—	6.46	Gyorok	↑	10.48	—	8.44	6.47
3.15	—	5.03	—	7.07	Pauliș	↑	10.25	—	8.20	6.18
3.32	—	5.14	—	7.18	Radna-Lipova	↑	10.11	—	8.08	6.02
3.58	—	5.32	7.50	7.35	Conop	↑	9.58	7.29	7.56	5.47
4.30	—	5.56	—	7.58	Bérvava	↑	9.25	—	7.24	5.09
4.50	—	6.12	—	8.14	Soborșin	↑	9.09	—	7.07	4.50
5.40	—	7.—	8.51	8.56	Zam	↑	8.21	6.33	6.26	4.—
—	—	7.28	9.10	9.24	Gurasada	↑	7.45	6.07	5.49	—
—	—	7.54	—	9.50	Ilia	↑	7.18	—	5.19	—
—	—	8.10	9.34	10.06	Branicica	↑	7.08	5.44	5.08	—
—	—	8.28	—	10.24	Deva	↑	6.44	—	4.42	—
—	4.47	8.54	10.—	10.50	Simeria (Piski)	↑	6.20	5.17	4.18	11.32
—	5.04	9.08	10.11	11.04	Orăștia	↑	6.05	5.05	3.59	11.16
—	6.10	10.06	10.37	11.43	Șibot	↑	5.09	4.40	3.18	10.37
—	6.39	10.29	—	12.06	Vințul de jos	↑	4.44	—	2.56	9.39
—	7.11	10.53	—	12.30	Alba-Iulia	↑	4.22	—	2.32	9.12
—	7.28	11.07	11.17	12.44	Teiuș	pl.	4.04	3.59	2.14	8.53
—	8.13	11.54	11.40	1.20	—	—	3.19	3.36	1.35	8.11

Budapesta, gara de vest — Orșova — Verciorova

Orient. Espres	Tren de per-sone	Tren accelerat	Tren de per-sone	Tren mixt	pl. Viena	sos.	Tren de per-sone	Tren accelerat	Orient. Espres	Tren de per-sone	Tren accelerat	Tren de per-sone
8.36	11.—	9.—	9.15	4.—	Budapesta	↑	5.50	—	7.20	7.05	6.45	—
1.30	8.30	2.25	7.—	10.—	Timișoara	↑	6.30	10.20	2.10	1.25	8.25	—
6.39	5.25	7.54	4.59	—	Caransebeș	↑	9.20	—	8.55	7.50	11.—	—
6.47	6.15	8.02	5.52	—	Băile Herculane	↑	8.28	7.13	8.49	7.42	3.30	—
—	9.33	10.25	9.10	—	Verciorova	↑	5.39	4.05	—	5.39	11.10	—
11.05	—	12.28	11.47	—	București	↑	3.02	—	4.35	3.21	5.12	—
11.45	—	1.20	1.19	—	—	—	1.—	—	3.40	2.10	—	—
10.55	—	11.40	6.25	—	—	—	11.25	—	7.10	5.50	—	—

Cucerdea — Oșorheiu — Reg. săs.

—	2.25	8.10	3.11	8.58	Cucerdea	↑	7.41	2.36	8.31	1.18	—
—	3.14	8.51	3.52	9.39	Ludoș	↑	7.03	1.58	7.43	12.32	—
—	5.07	10.27	5.26	11.11	Oșorheiu	↑	5.30	12.25	5.50	10.35	—
—	5.50	10.42	5.36	—	Reghinul-săs.	↑	5.18	9.35	5.05	—	—
—	7.25	12.15	7.15	—	—	—	3.50	8.—	3.22	—	—

Nota: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orele de noapte.